

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	Letna naročnina, Italija	Lir 25.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna inozemstvo	Lir 40.000
PODUREDNIŠTVO	Letna inozemstvo, USA dol.	30
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Poštno čekovni račun: štev.	24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 6 (1788)

Gorica - četrtek, 9. februarja 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Pred občnim zborom Sveta slovenskih organizacij Ob prevodu cerkvenega zakonika

Ko je Bog ustvaril prva človeka, jima je rekel: »Množite se... Podvzrite si zemljo in gospodujte vsem živim bitjem.« Ker se obdelovanje zemlje po latinsko imenuje »kultura«, se je ta pomen razširil na celotno človeško umsko udejstvovanje, s katerim človek oblikuje naravo in samega sebe. Po svoji kulturi se zato človek loči od živali.

NAPREDEK NI VEDNO KULTURA

Mnogokrat se kultura zamenjuje z napredkom, češ tisti je kulturni, ki je napreden. A to ni vedno res. Kajti napredek, zlasti tehnični napredek, more resnično človeško kulturo tudi zavirati ali pohabiti. Temu smo priče danes, ko vidimo, kako tehnični napredek kvari naravno okolje in ga zastruplja; ali pa ko se bojimo jedrskega orožja, ki utegne uničiti vse, kar je človek do sedaj ustvaril. Tehnični napredek ni torej vedno tudi kulturni napredek, napredek k boljšemu in bolj človeškemu.

OBČE KULTURNE VREDNOTE

Govorimo o obči kulturi in o specifičnih kulturah. Obča kultura je gojitev tistih vrednot, ki so lastne vsemu človeštvu; npr. estetske vrednote, ki se javljajo v umetnosti, ali ekonomske dobrine, ki služijo za materialno dobro človeka. Zlasti pa spadajo k obči kulturi etične vrednote kot so spoštovanje človeškega življenja, družinske skupnosti, pote mpravičnosti, poštenje, miroljubno sožitje, človeška svoboda itd. Gre za etične vrednote, ki so nam vsem skupne, ker smo ljudje.

SPECIFICNE KULTURE

V okviru teh skupnih vrednot so pa tudi druge, ki so lastne le določeni skupni ljudi, npr. verske vrednote, narodni jezik, narodna literatura, običaji in navede. Zato govorimo tudi o specifičnih kulturah. Posebnost specifičnih kultur je, da obče človeške vrednote plemenitijo s svojim posebnim doprinosom in ustvarjalnostjo. Pri tem imata odločilno vlogo vera in narodni genij.

VERA - KULTURNI DEJAVNIK

Vera, oz. verstva so vedno odločilno vplivala na kulturo tako v starih časih kot danes. Zaradi tega vidimo, da imajo muslimani drugačno kulturo kot hinduisti ali mi kristjani. Vzemimo samo družino: muslimani pod vplivom korana drugače pojmujejo odnose v družini kot mi kristjani. Isto velja za hinduiste, ki še vedno niso premagali svojega pojmovanja kast.

NARODNI GENIJ

Drugo, kar močno vpliva na kulturo, je narodni genij. To so posebne lastnosti, ki jih ima vsak narod. Narodi se namreč ne ločijo med seboj samo po jeziku, marveč tudi po svojih posebnih lastnostih, ki so jim prirojene ali so si jih pridobili v teku stoletij. Zaradi tega govorimo o ljudskem pesništvi, ki je različno od naroda do naroda; o ljudskih običajih in navadah, ki so zopet drugačne od ljudstva do ljudstva. Pa o narodni arhitekturi. Tudi o načinu gospodarjenja in obdelovanja zemlje. Gre za duhovne in etične vrednote, ki so dobile svoj poseben obraz v skladu z narodnim genijem, z narodno ljudsko dušo.

KRŠČANSTVO - DEL SLOVENSKE KULTURE

Tudi mi Slovenci imamo svojo narodno kulturo, ki je vzniknila v teku stoletij in se oblikovala pod vplivom raznih zunanjih in notranjih dejavnikov. Odločilen zunanji dejavnik je bilo krščanstvo. Ko so se naši pradedje pred 1300 leti pokristjanili, so stopili v krog krščanskih narodov. Krščanstvo s svojim naukom in svojimi prazniki je oblikovalo našo narodno bit. Naša kultura je bila prepojena z vrednotami krščanstva in to tvoril del naše narodne kulture. Tisti med nami, ki danes krščanske vrednote uničujejo, uničujejo našo narodno dušo, naš specifični slovenski obraz. Gre za paralizirane

tistih duhovnih in kulturnih silnic, iz katerih je naše ljudstvo 1300 let ustvarjalo, kar imamo lepega in dobrega. Z estetsko operacijo hočejo slovenskemu ljudstvu spremeniti kulturni obraz. Pogubne posledice tega kulturnega nasilja so po 40 letih že povsod med nami vidne.

NARODNI JEZIK

Drugi dejavnik naše slovenske kulture je naš jezik. Ta se je v stoletjih ohranil predvsem po zaslugi slovenskih ljudi, ki so ga v težkih zgodovinskih okoliščinah govorili in gojili. Ze zdavnaj bi se bili lahko potujčili ter sprejeli italijanski ali nemški jezik. Toda kljubovali so, se borili in zmagali. Ljudstvu so se pridružili naši besedni umetniki, pesniki in pisatelji pa dramatikl od Primoža Trubarja dalje. Ti so ljudski jezik razvijali, bogatili, lepšali, da smo danes nanj lahko ponosni vsi, ki ga govorimo.

Toda nekatere politične glave se ti zmislijo in začnejo govoriti o neki jugoslovanščini, ki naj bi zamenjala slovenski jezik, jezik našega ljudstva, naših pesnikov, pisateljev, naših besednih ustvarjalcev od Trubarja preko Prešerna, Cankarja, Preglja in Kocbeka. Ali se jim je zmešalo?

NARODNA ZAVEST

Ne nazadnje spada k naši kulturi naša narodna zavest. To je spoznanje o naši specifičnosti med narodi, o naših kulturnih in etičnih vrednotah, o našem kulturnem bogastvu. K temu spoznanju spada volja vse to ohraniti, dalje razvijati, bogatiti. Rasti kot Slovenec sredi drugih evropskih narodov in kultur.

OBČNI ZBOR SVETA SLOVENSKE ORGANIZACIJE

Vse to je nam v zamejstvu še bolj prisotno kot v Sloveniji, ker smo v nekem oziru bolj izpostavljeni preprihom. Kulturne organizacije in skupine, ki so včlanjene v Svetu slovenskih organizacij (SSO), so se zavestno odločile, da si med seboj pomagajo ohranjati, razvijati in bogatiti omenjene narodne vrednote: krščanski idealizem, slovenski jezik in narodno zavest. V soboto 18. februarja se bodo ob 17. uri zbrali v goriškem Avditoriju, da pregledajo svoje delo, da preprečijo naše sedanje kulturno-politično stanje, da si izvolijo novo vodstvo, si naberejo novega idealizma za nadaljnjo pot, ki tudi v prihodnje ne bo lahka. Tako bomo še najbolj proslavili spomin Franceta Prešerna.

K. HUMAR

Minister Andreotti v Beogradu

Italijanski zunanji minister Andreotti je bil ta teden na uradnem obisku v Beogradu. Z jugoslovanskim ministrom Lazarjem Mojsomov sta imela vrsto razgovorov o splošnih vprašanjih mednarodne politike in pa o dvostranskih problemih obeh držav. Glede Osimskih sporazumov sta se domenila, da bodo nekatere sporne točke, zlasti vprašanje industrijske cone, znova pregledali tako, da se reši vsaj duh teh dogovorov, če ni mogoče izpeljati vseh sklepov.

Posebej sta se razgovarjala o globalni zaščiti slovenske narodne skupnosti v Italiji. Andreotti je omenil, da bi bilo do tega zakona že prišlo v preteklosti, če bi ne bili kamen spotike Slovenci v videmski pokrajini, češ da ti slednji spadajo v posebno kategorijo in da jih ni mogoče zaščititi kot ostale Slovence v goriški in tržaški pokrajini. Zaradi tega mora Italija posebej pregledati, kakšno zaščito dati Slovincem v Benečiji in v Kanalski dolini.

Pred podobno težavo se je znašla Slovenska demokratska zveza (SDZ), ko je šlo za zakon o slovenskem šolstvu. Bilo je treba izbirati, ali se šolski zakon sprejme za slovenske šole na Tržaškem in Goriškem brez Slovence Benečije ali pa nič. Tedaj se je SDZ odločila: rajši nekaj kakor nič.

Lansko leto je na prvo adventno nedeljo 27. novembra 1983 stopil v veljavo novi cerkveni zakonik ali Codex juris canonici. Gre za zbirko cerkvenih zakonov, ki naj urejajo notranje življenje katoliške Cerkve latinskega obreda, kajti katoličani vzhodnih obredov imajo svoj zakonik. Zakonik je torej zbirka cerkvenih in ne božjih zakonov; slonijo pa na božjih in evangeljskih zapovedih, saj življenje Cerkve mora izhajati iz božjega razodetja, zlasti še iz nove zaveze. Evangelij sam za urejanje praktičnih odnosov med kristjani ni dovolj. To so uvideli že apostoli, ki so na apostolskem zboru v Jeruzalemu leta 49 izdali prvi »cerkveni zakon«, ko so uredili zadevo krščencev iz poganstva, češ da niso dolžni se obrezati. Sv. Pavel je šel še dalje in je v svojih pismih dal številna navodila za obhajanje liturgije, obnašanje v cerkvi, potem glede uživanja malikom darovanega mesa in drugo.

Zgledu apostolov je potem sledila Cerkve in je v teku stoletij izdala številne zapovedi. Z njimi je urejala prejetje sv. zakramentov, češčenje božje, izvajanje cerkvene oblasti, podeljevanje služb v cerkvi, reševanje sporov med verniki in podobno.

PRVI CERKVENI ZAKONIK PIJA X.

Te cerkvene odločbe je prvi zbral v po-

sebno knjigo ali zakonik papež Pij X., izšla pa je po njegovi smrti leta 1917 pod vladjo Benedikta XV. Bil je to prvi cerkveni zakonik. V slovenščino ga je prevedel pok. prof. Odar, izšel pa je na pobudo škofa Rožmana leta 1944.

Zivimo v časih, ko se razmere v svetu zelo naglo spreminjajo. To je čutila tudi Cerkve in vsled tega je Janez XXIII. sklical II. vatikanski vesoljni cerkveni zbor, istočasno pa naročil tudi pregled cerkvenega zakonika. Tako sta obe veliki pobudi katoliške Cerkve v XX. stoletju potekali vzporedno, koncil in pregled cerkvenega zakonika. Toda delo pri tem slednjem se je zakasnilo bolj kot so sprva mislili zlasti zato, ker je bilo treba uskladiti cerkvene norme z naukom koncila. Toda tudi to delo je dozorilo in sedanjosti sv. oče je osebno pregledal novi zakonik in dal ukaz, naj se objavi. Določil je tudi, naj stopi v veljavo prvo adventno nedeljo preteklega leta. To se je zgodilo. Toda zakonik je sestavljen v latinskem jeziku, ki ga danes tudi cerkveni ljudje vedno manj obvladajo. Vsled tega so že med sestavljanjem zakonika mislili na prevode v žive jezike.

TISKOVNA KONFERENCA

Slovenci smo bili v tem oziru med prvimi, ki smo dobili prevod v svoj jezik. Ta

Deželno tajništvo SSK o aktualnih problemih

V ponedeljek 30. januarja je deželno tajništvo Slovenske skupnosti nadaljevalo z razpravljanjem o aktualnih problemih sedanjega političnega trenutka z dnevnega reda prejšnje seje. Na tej seji so se začelo premostiti pridržki do dosedanjega načina organiziranja skupnih nastopov v okviru enotne delegacije v pričakovanju rešitve problemov, ki jih je bilo zastopstvo SSK uradno izneslo že novembra in decembra lani. SSK namreč meni, da se mora enotnost odražati v enakem ravnanju do vseh komponent tudi v okviru vseh tistih ustanov, ki so po svoji naravi namenjene potrebam celotne manjšinske skupnosti in kar opravičuje njihov obstoj ter omogoča med drugim tudi njihovo gmotno vzdrževanje, in ne samo pri pobudah za nastopanje pred italijanskimi oblastmi.

V zvezi z osveščanjem javnosti in političnih dejavnikov o aktualni problematiki sestave in sprejetja državnega zakona za zaščito Slovencev v Italiji, bo SSK izkoristila vse dane možnosti, med katere nedvomno spada tudi potreba po srečanju s predstavništvom Južnotirolske ljudske stranke iz boccenske province in njenima parlamentarnima skupinama v poslanski zbornici in senatu.

V nadaljevanju se je razprava tekla o izčrpnem poročilu političnega tajnika Bratuža o zadnjih stikih z manjšinskimi strankami in gibanji alpskega loka glede priprave na enoten nastop na prihodnjih evropskih volitvah, ki bodo letos junija. Iz diskusije je izšla enotna zahteva, naj bodo manjšinske sile pobudnik in glavno zbirno jedro volilnega nastopa, kar naj se po možnosti odraža tudi v skupnem volilnem znaku. Slika vseh v ta namen razpoložljivih sil bo seveda popolna šele po sprejetju volilnega zakona, ki je še v pripravi.

Deželno tajništvo je tudi začelo z notranjo razpravo o poteku lanske volilne kampanje ob deželnih volitvah, da se razčisti nekateri problemi.

Končno so člani deželnega vodstva SSK počastili spomin pokojnega dr. Antona Kacina, nadvse zaslužnega kulturnega delavca v Gorici v najhujšem obdobju pod fašizmom, obnovitelja samostojnega demokratičnega gibanja po vojni na Goriškem, zaslužnega za razvoj slovenskih šol pri

nas, občinskega svetovalca v Gorici, kandidata na prvih deželnih volitvah na listi SSK in prejemnika njenega odličja.

S seje tržaške SSK

Pokrajinski izvršni odbor Slov. skupnosti je svojo zadnjo sejo posvetil trem aktualnim problemom, ki so že dokaj časa v ospredju javnega razpravljanja, in sicer zgraditve premogovnega terminala, električne centrale na premog v tržaško-miljskem zalivu ter novega upepeljevalnika za smeti. Vsi trije objekti živo zanimajo krajevno prebivalstvo, vključno slovensko, in to iz gospodarskih, ekoloških in političnih razlogov.

Kot osnova za razpravljanje je bilo poročilo skupine strokovnjakov, ki so vsakega od omenjenih treh objektov najprej ločeno in nato skupno razčlenili na osnovi doslej dostopnih študij in drugih zadanih podatkov. V tem okviru so bili prikazani pozitivni in negativni vidiki postavitev in delovanja omenjenih naprav tako v luči potreb tržaškega mesta in gospodarstva kot tudi predvidenih škodljivih posledic za zdravje krajevnega prebivalstva in drugih negativnih vidikov za naravno okolje.

Sklepe, ki so izšli iz te obravnave, bo SSK v kratkem objavila, ker meni, da bodo koristen prispevek k objektivnemu informiranju celotne tržaške javnosti o omenjenih objektih, za katere se nekateri politični in gospodarski krogi ogrevajo, da bi jih zgradili pri nas.

Slovenija in dežela F.J.K. v skupnem boju zoper točo

Delegacija deželne ustanove ERSa je obiskala meteorološki inštitut v Ljubljani z namenom, da pregleda, kako potekajo dogovori za skupen boj zoper točo. Ta dogovor je že sklenjen, manjka pa še odobritev italijanske strani. Delegacija, ki jo je vodil deželni predsednik ERSE Del Gobbo, je obljubila, da bo vse storila, da pride čimprej do odobritev skupnega programa za boj proti toči tudi od strani Italije. Na Lisci, severno od Ljubljane, so si tudi ogledali tak center, ki že deluje v Sloveniji in bo služil za zgled onemu, ki ga mislijo postaviti na Primorskem.

prevod so slovesno predstavili javnosti v petek 3. februarja na tiskovni konferenci na škofiji v Ljubljani. Na konferenco so povabili zastopnike tiska tako v Sloveniji kot v zamejstvu; odziv časnika je bil kar zadovoljiv. Prišel je tudi poročevalec tržaškega radia.

Konferenco je vodil urednik »Družine« Drago Klemenčič, glavno poročilo pa je imel predsednik komisije za prevod kodeksa prof. dr. Stanislav Ojnik iz Maribora. Potek prevajanja je orisal takole:

Priprave za prevod Zakonika cerkvenega prava smo v Sloveniji začeli sorazmerno zgodaj. Spremljali smo delo papeške komisije za revizijo Zakonika, se udeleževali različnih mednarodnih srečanj in preko škofov in Teološke fakultete sodelovali tudi s pripombami in predlogi.

Slovenski škofje so 18. maja 1982 ustanovili posebno komisijo za prevod novega Zakonika. Za predsednika komisije je bil imenovan Stanko Ojnik, za tajnika pa Zdravko Reven. Prevajalci so opravili svoje delo v sorazmerno kratkem času. Najobsežnejše delo je bilo opravljeno v dveh redakcijskih komisijah.

Na povabilo metropolita Alojzija Suštarja je bila naprošena Slovenska akademija znanosti in umetnosti za sodelovanje pri redakciji prevoda. Akademija je imenovala v redakcijski odbor akademika Alojzija Finžgarja in predsednika pravno terminološke sekcije pri SAZU Cirila Kržišnika, ki sta obdelala prvo, šesto in sedmo knjigo Zakonika ter na številnih skupnih sejah s predsednikom prevajalne komisije usklajala prevode s sedanjo civilno terminologijo. Teh se je se udeleževal tudi prof. Miloš Ribar.

Tekst, ki ga je pripravila komisija pri SAZU, je ponovno pregledala teološka redakcijska komisija in ga skoraj v celoti sprejela. Individualno in v komisiji so bile opravljene tudi vse korekture slovenskega prevoda, ki ga je po ponovnem pregledu predsednik izročil v roke tehničnemu uredniku.

Slovenskemu prevodu je dodano tudi stvarno kazalo. Redakcijski komisiji sta se zelo potrudili, da bi bil slovenski prevod zvest latinskemu besedilu, skladen z liturgijskimi teksti in drugimi prevodi cerkvenih dokumentov. Upoštevana je bila sodobna civilna pravna terminologija in, kolikor je bilo mogoče, tudi Odarjev prevod starega Zakonika.

V latinskem tekstu terminologija ni povsem poenotena. V prevodu smo uporabljali enake izraze, če je le stavčna zveza to dopuščala. Ponekod pa so za enak latinski termin uporabljeni različni slovenski izrazi, če je bilo to potrebno za razumljivejši in jasnejši prevod.

Javnosti izročamo delo, ki bo v bodočih desetletjih sooblikovalo življenje slovenske Cerkve in bo nedvomno imelo odmevnost v celotnem slovenskem kulturnem prostoru.

V knjigi sta na levi strani latinski original, na desni pa slovenski prevod. V zamejstvu bo naprodaj tudi v slovenskih knjigarnah.

PREVOD JE POMENLJIVO KULTURNO DELO

V februarju, ko Slovenci obhajamo kulturne praznike ob obletnici smrti Franceta Prešerna, smo doživeli to veliko kulturno dejanje, ki je ravno slovenski prevod cerkvenega zakonika. Pomenljivo je pri tem dejstvo, da je sodelovala tudi Slovenska akademija znanosti in umetnosti. Nadškof Suštar je ob koncu dejal: »Dobili smo prevod slovenskega misla in bogoslužnih knjig, sedaj prevod kodeksa, čakamo še na slovenski prevod sv. pisma nove zaveze. Tudi ta prevod je že dobro napredoval in upati smemo, da ga dobimo že v tem letu.«

Zaključujemo z željami metropolita A. Suštarja Zakoniku na pot: »Božji duh naj oživlja tudi črke in prevne predpise, da bi bili vedno bolj v službi človeškega in cerkvenega občestva ter uspešna pomoč za graditev božjega kraljestva med nami.«

V Cerknem v letih 1943-44

NAPAD NA PARTIJSKO ŠOLO

Trije meseci so minili od prve aretacije. Bilo je 27. januarja 1944. V Cerknem je bila partijska šola. Nemci so vedeli zanj. V jutru tega dne so prišli Nemci, nad sto po številu, neopaženo iz Idrije čez Otalež v Cerkno.

Zaslišalo se je streljanje. Pred cerkvijo sta stala kaplan Sluga in mežnar. Kaplan Piščanc se je v cerkvi pripravljaj na sveto mašo. Po trgu je hodil partizanski oficir. Ker se je streljanje nadaljevalo, je kaplan Sluga stopil do oficirja in ga vprašal, kaj pomeni to streljanje. Oficir mu je suho odgovoril: »Naši so, ki imajo vaje!« Streljanje pa se je približevalo in iz cerkve je prišel kaplan Piščanc.

Ko sta kaplana bolje pogledala, sta rekla: »To so Nemci in ne partizani!« Nemci so tekli proti sredi vasi in streljali na vse strani. Začel se je poulični boj in partizanci so iz šole in stanovanj po vasi bežali v hrib, da se rešijo. Nemci so s strojnimi kamni streljali za njimi in padlo je 47 mladih ljudi, fantov in deklet. Ko je streljanje nekoliko pončalo, je kaplan Ludvik vzel šolo, sveto olje in sanitetske potrebščine in hitel na kraj grozot. Sledil mu je še kaplan Lado in skupaj sta marsikoga spovedala in mazila s svetim oljem. Kaplan Ludvik je potem pripovedoval, da se mu je nudil strašen prizor. Vseposod so ležali mrtvi in ranjeni. Nekateri so ga spoznali in klicali. Bili so to dobri slovenski fantje, ki so bolj ali manj prisiljeni šli med partizane. In takih ni bilo malo, zlasti med Primorci ne.

Naslednji dan po teh srhljivih dogodkih sta oba kaplana šla na pokopališče in molila ob skupnem grobu mladih žrtev. Nemci so se namreč kmalu umaknili, še prej pa so poropali vse, kar jim je prišlo pod roke.

USODNA SEJA

Kmalu po tem pokolu so partijci sklicali sejo, na kateri so določili nedolžne žrtve, ki naj bi bile krive krvavega pokola 27. januarja. Oglasila se je neka žena, mati številnih otrok, katere mož je bil interniran nekeje v Italiji. Kaplana sta njej in nedoraslim otrokom veliko pomagala. Rekla je: »Videla sem oba kaplana, kako sta hodila okoli groba pobitih na pokopališču in tarnala: "Odpustite nama, midva sva kriva, da ležite tu pobiti!"« Zadosťovalo je, da so ju razglasili za izdajalca in kriva vsega pokola. Da je tista ženska na seji res tako obtožila oba kaplana, je potrdil neki udeleženec na seji.

Partizanski zločinski aparat je naglo ukrepal. Laž, da so Nemci z vednostjo kaplanov postavili strojnico v zvonic, se jim ni posrečilo. Kaplan Sluga in sestra sta stanovala pod zvonikom, pa nista nič opazila. Pač pa so partizani hoteli postaviti strojnico v zvonic. Ko je gospod dekan to zvedel, je poklical oba kaplana in ju prosil, naj ga spremljata na komando. »Če to napravite,« je rekel, »se bodo Nemci maščevali in vse Cerkno bo v plamenih.« Gospod dekan jih je prepričal in strojnico niso postavili v zvonic.

DRUGA ARETACIJA

Zaradi varnosti si je kaplan Sluga poskal drugo stanovanje. Dan pred svečnico se je selil. Ker stanovanje ni bilo še urejeno, je šel prenočit k dekanu.

Na svečnico je v zvoniku pravkar odabila deseta ura zvečer in ljudje so se odpravljali k počitku. V bližnji hiši niso še dobro zaspali, ko jih je vrglo kvišku močno treskanje na vhodna vrata. »Odpri!« so kričali partizani.

Gospodinja je vstala in šla odpirat. »Kaj hočete?« jih je vprašala.

»Vaša punca mora z nami!« »Nič nisem zagrešila, pa grem vseeno z nami,« je rekla hčerka, ki je bila že pri vratih v strahu za mamo. Ostali so se v sobi tresli in si brez besed gledali v prestrašene oči.

Kdor ni doživel partizanske strahovlade, ne more doumeti strahu, ki ti prodre v mozeg in kosti, da se ga ne znebiš nikoli več.

Hčerka je jokala, vsi pa ji še roke niso dali v slovo. Odšla je in se nikdar več ni vrnila.

V hiši so padli na kolena pred bogovim kotom in molili bolj s solzami kot z besedami. Še so trepetali, ko je spet zatreskalo po vratih. Partizani so se vrnili in zahtevali, naj jim odpro. Vstopili so trije oboženci in sredi med njimi kaplan Ludvik, nedolžen kot jagnje med volkovi.

»Ključ mi daj od stanovanja, da se preoblečem,« je rekel sestra; bil je namreč še v talarju. »Pa tudi ti prid z mano.«

»Ne,« se je oglasil odurni glas partizana. »Ni potrebno, da gre z nami. Ključ ji že jaz prinesem nazaj,« je odgovoril

Kaplan Ludvik Sluga

kaplanu Ludviku. Res se je vrnil in prinesel ključ. Tudi Ludvik je prišel z njim. Tako sta se s sestro videla zadnjič na tem svetu. Nista si segla v roke, nista si rekla besede v pozdrav. Groza in strah sta gospodovala čutom in vsej biti.

Po vasi je zavladala groza in trepet. Partizani so hodili po hišah in pobrali vse na zadnjem mitingu odbrane žrtve. Petnajst nedolžnih žrtev!

Komaj se je zdaniilo, je prihitel oče kaplana Piščanca ter ves zbehan povedal, da so ponoči odpeljali tudi njegovega sina Ladota in mlado Malko Purgar iz Zakriža, ki je že dva meseca stregla bolni kaplanovi sestri Marti. Tudi Marta je bila obsojena na smrt, a ker je še vedno ležala in to od zadnje aretacije o Vseh svetih, so v zameno vzeli Malko in jo odpeljali.

Z Ladotovim očetom je Slugova sestra odšla h gospodu dekanu. Bil je ves iz sebe in strašno šlosten. Tolažil ju je, a je bil sam potreben tolažbe.

STRELI V NOCI

Slugova sestra se je preselila k očetu Piščancu in njegovi hčerki Marti. Skupna žalost jih je še bolj združila.

Naslednji dan, 3. februarja 1944, so bili vsi trije v kuhinji in z njimi je bila tudi Antonija Paa, učiteljica čipkarske šole, ki so ji partizani odpeljali edino hčerko Pavlo, učiteljico. Okrog 7. ure zvečer je bilo z nasprotnega hriba slišati regljanje strojnice. Molče so se spogledali in prebledeli. Misel vseh je bila: Naše so ustrelili...

10. februarja 1944 so po zidovih nalepili komunikat. Malka iz Trebenč je prva pritekla k Piščancem s sporočilom in strašno jokala. Pavlina mama je bila tudi navzoča.

»Oče, pojdiva pogledat!« Šla sta, Pavlina mama in Ladotov oče. Na trgu sta na zidu zagledala zloglasni komunikat, v katerem je bilo rečeno, da se dne 5. februarja (kar pa ni bilo res, ker so jih takoj drugi dan 3. februarja) »justifici-

rali izdajalce«. Navedena so bila imena: Lado Piščanc, Ludvik Sluga, Pavla Paa, Filip Bevk, Pavla Sedej (nečakinja nadškofa Sedeja), Anton Mlakar, Janez Ambrožič, Rudolf Bogataj, Karlina Zorzut, Angela Eržen (sestra pok. g. Eržena), Katarina Mezek, Malka Purgar, Franc Rojc, Albert Kavčič in Josip Bavcon, ki se je edini rešil iz groba mrtvih in s prestreljenim očesom pribežal k bratu v Gorico. Edina še živa priča strašnega pokola.

Ko je Antonija Paa prišla do imena svoje hčerke Pavle, je strašno zavpila. Poleg nje je stala partizanka in se ji rogala v obraz. Pavlina mama jo je v težki žalosti in onemogli jezi udarila v obraz in zavpila: »Vlačuga!« Ni se vzmirla. Rogala se je naprej.

Ne da se popisati, kaj vse so domači prestali žalosti. Piščancova sestra Marta in Slugova sestra Marija se nista mogli potolažiti. Oče jima je dajal poguma, a še sam se je večkrat razjokal. Cele noči niso spali, veliko so molili, to jim je bilo v edino tolažbo. Bili so stalno noč in dan zastraženi.

Doživeli so še bombni napad in zadnji hip so se zatekli v klet. Bomba je padla prav na vogal hiše, kjer je bilo njihovo stanovanje. Le božja previdnost jih je rešila. Kam sedaj? Stanovanje je bilo neuporabno.

Dobri ljudje na Reki so jih sprejeli. A bili so še naprej zastraženi. Vsak dan sta prišla dva vojaka, da sta kontrolirala. Ljudje so bili dobri z njimi, a živeli so v večnem strahu.

Tako je prišel mesec junij 1944 in ena izmed nemških čistk. Nemci so bili obveščeni, da se sorodniki obeh kaplanov nahajajo na Reki in si želijo domov v Gorico. Oče Piščanc je znal dobro nemško in tako se je zmenil z njimi. Predno so Nemci odšli iz vasi, so jo zažgali, ker so v neki hiši dobili partizansko kapo in njihovo brošuro. Bližala se je noč in ker Nemci ponoči niso vozili, so begunce odpeljali v Otalež. Tam so se ustavili v župnišču, ker so vse hiše v vasi rekvirirali Nemci. Gospod Podobnik, takratni župnik v Otaležu, sedaj že mrtev, je družupnik v Otaležu za pokojna kaplana. Po maši so morali nemudoma na kamione in naprej proti Idriji. Tudi g. Podobnik je šel z njimi. Na poti so doživeli še bombni napad, a so srečno ušli in bili so v Idriji. Nemci so jih tu pustili, rekoč, naj si sami pomagajo dalje. Dva dni so ostali v Idriji, nato jim je nekdo preskrbel avto in peljali so se do Logatca. Tu so z vlakom šli do Opčin pri Trstu in nato v Gorico.

Njih križev pot je bil končan, bolečina v duši pa je glodala dalje in se obnavljala ob vsakem srečanju, ob vsakem spominu. Tako vse do danes.

Kje so grobovi nedolžnih žrtev, kje ležijo njihove izmučene kosti? Za to ve le Bog, ki naj bo milostljiv žrtvam in ubijalcem. Želja vseh pa je, da bi se slični dogodki nikdar več ne ponovili med našim narodom.

(Konec)

Ob škofovem pastoralnem obisku na Opčinah

V tednu med 11. in 17. februarjem bo na Opčinah škofov pastoralni obisk. Škof Belloni bo obiskal župnijo sv. Jerneja in se srečal z različnimi skupinami v župniji in seveda tudi s celotnim občestvom v cerkvi. Ob tem obisku smo zastavili vrsto vprašanj g. župniku Viljemu Zerjalu, ki je odgovoren za to župnijo na Opčinah.

Kaj si obetate od škofovega pastoralnega obiska. Upate, da bo ta obisk dal novega zagona verskemu življenju, razčistil nejasnosti in medsebojna nesoglasja? Gospod škof vsaj nekoliko pozna našo stvarnost, saj je že bil na Opčinah. Vsekakor smo na preprihu ne samo zaradi burje, temveč še bolj zavoljo vsakovrstnih kulturnih, socialnih, nacionalnih vetrov okrog nas. Prav zaradi tega smo veseli, da bo g. škof mogel priti v tesnejši stik, kolikor bo pač mogoče v kratkem času, z razvejanim kulturnim, prosvetnim, gospodarskim in predvsem verskim življenjem na Opčinah.

Posebnost, ki je pri nas tako rekoč vedno prisotna, je pa v tem, da nekateri ne poznajo duše in zgodovine, ki je dušo Opencev oblikovala. Še manj poznajo slovenski jezik, dočim Openci druge poznajo in so odprti za vse dobro in plemenito. Hočejo pa biti subjekti, to je soustvarjalci tudi svojega cerkvenega življenja. Zavest, da jih Cerkev kot take tudi smatra in globoko spoštuje, je v Opencih živa.

Na Opčinah sta dve župniji. Od kdaj ena in od kdaj druga? Ali je bila res potrebna ustanovitev še druge župnije na Opčinah?

Prvotna župnija, katere zavetnik je sv. Jernej apostol, obstaja od leta 1622, a je kot versko središče že pred letom 1328 zajemala več sedanjih mestnih in okoliških župnij do njihove ustanovitve. Druga župnija pa je bila ustanovljena leta 1966.

Cerkveni oblasti se je zdela ustanovitev nove župnije upravičena. Toda tega dejstva nekateri še danes ne marajo sprejeti. Hoteli bi namreč imeti svojo župnijo v tukajšnji župnijski cerkvi. Prvotna zamisel je bila, naj bi se tudi cerkveno tako na eni kot na drugi strani bolj zedinili v delu za božje kraljestvo.

Koliko duhovnikov deluje v župniji sv. Jerneja? Kako se udeležujejo? Ali je v župniji tudi italijanski kaplan?

Župnijska duhovnika sva le dva, italijanski kaplan in jaz kot župnik. Z nama pa deluje še g. ravnatelj Marijanišča. Ta slednji nosi največjo težo pri pastirskem delu zlasti z mladino in s starši. Gospod kaplan pa se posveča skoro izključno delu s skupinami laikov in veroukarjev. Ubral je nova še neizhujna pota, ki lahko pripeljejo do veliko dobrega, če bodo znali povezati svoje delo s sosednjo župnijo, ki je namenjena predvsem vernikom italijanskega jezika.

Kakšen je odziv vernikov za sodelovanje v župniji in kako je z obiskom nedeljske maše?

Ob nedeljah in praznikih imamo v cerkvi sv. Jerneja po dve sv. maši v slovensščini, po dve v italijansščini in po eno pri Banih in na Ferlugih. Slednji dve sta slovenski, vendar ob posebnih priložnostih imamo tudi na podružnicah sv. mašo v italijansščini. Med tednom je po ena maša v slovensščini in ena v italijansščini. Toda žal vsem Slovincem ne moremo ustreči zaradi prevelikega povpraševanja po sv. mašah.

Na bogoslužje polagamo veliko pozornost. Verniki se pa različno odzivajo. Pri Slovincih se pozna dolgoletna tradicija, ki pride do izraza zlasti pri sodelovanju s petjem. Povsod pa zaznavamo upad obiska nedeljske maše, tudi pri nas. Ob

posebnih priložnostih pa je obisk kar presenetljiv.

Znano je, da imate dober cerkveni pevski zbor. Kako je z njim?

Glede cerkvenega pevskega zbora bi svetloval, da preberete brošuro »Slovensko cerkveno petje na Tržaškem«, ki je izšla pred kratkim. Dodal bi le, da pevci zavestno in zvesto že od nekdaj sodelujejo pri bogoslužju in ga sooblikujejo. Udeležujejo se tudi pri prosvetnem petju in skrbijo za naraščaj.

Ali imate v župniji cerkvene oz. katoliške organizacije? Kako je z njimi? Ali so poleg katoliških še druge organizacije in kakšni so medsebojni odnosi?

Glavne župnijske organizacije so: župnijski pastoralni svet, mešani cerkveni zbor »Sv. Jernej«, slovenska Vincencijeva konferenca, skavtinja in skavti, bratovščina sv. rožnega venca, ki nadaljujejo delo nekdanje Marijine družbe.

Marsikaj je bilo treba spremeniti, tudi s preimenovanjem, da smo mogli na nov način in upam, da tudi bolje, nadaljevati prejšnje delo, zlasti kar se tiče kateheze pri mladih, ki so v velikem številu vključeni v svoje organizacije.

V sklopu Finžgarjevega doma deluje več mladinskih ansamblv in celo dva zbora, otroški in mladinski »Vesela pomlad«.

Na Opčinah je tudi Kulturni dom z društvo »Tabor«, ki združuje več prosvetnih in kulturnih organizacij. Omenjam tudi »Polet«, v sklopu katerega gojijo telesno kulturo in šport. Kulturno društvo Tabor in Kulturni dom sta središče openskega združenega dela in zajmata tudi Ferluge in Bane. Njuno delovanje cenimo.

Italijanski verniki pa imajo športno združenje »Polisportiva«.

V župniji je zavod Marijanišče, za katerega skrbijo salezijanci. Kako gleda župnija na Marijanišče in na delo salezijancev?

V Marijanišču biva in deluje skupnost slovenskih salezijancev. Njegov ravnatelj je na Opčinah nepogrešljiv, ker se poleg rednega dela v dušnem pastirstvu posveča s posebno ljubeznijo in sposobnostjo mladini in staršem. Marijanišče postaja na eni strani škofijsko središče za mlade, na drugi strani pa v širino in globino označja, danes bi rekli katehizira, z moderno govorico in na moderen način, ki ga moremo razumeti le tisti, ki smo zrastle in živimo na kraških tleh.

Se zadnje vprašanje. Med openske specifične probleme spada pokopališče in obnova cerkve sv. Jerneja. Kako je s tema zadevama?

Problemov na Opčinah ne manjka, vi omenjate dva vidnejša.

Za obnovo cerkve se trudimo že od leta 1968. Zunanost obnavljamo na račun tržaške občine. Pri tem gredo dela že v neskončnost. Vendar obetajamo, da bodo letos v marcu nadaljevali z njimi. Notranjost cerkve pa obnavljamo sami izključno s prostovoljnimi prispevki vernikov. Ti pa pomagajo tudi za druge potrebe po svetu, zlasti za misijonske v Tokiu. Naj jim gre ponovna zahvala.

Za pokopališče pa bi bila rešitev v tem, da ga razširijo. Ta možnost obstaja, saj poleg ležišta še staro avstrijsko pokopališče iz prve svetovne vojne, ki pa je zapuščeno in bivše nemško vojaško pokopališče. Z dobro voljo bi se v tej smeri dala najti ustrezna rešitev.

Iz svojega bi dodal še en problem in sicer skrb za bolnike in za duhovniški naraščaj. Naši bolni in ostareli so raztreseni vseposod po raznih zavodih, zdraviliščih, v Villa Verde na Opčinah. Tudi ti željno pričakujejo obisk g. škofa. Upam, da bomo v prenovljeni Vincencijevi konferenci našli način, kako pomagati tudi tem našim prijateljem.

Največje upanje pa gojim, da bodo Opčine dale kak duhovniški poklic. V preteklosti so jih dale in celo večje število. Sedaj imamo eno redovno sestro klariso, ki moli za našo župnijo. Na moč molitve računamo, ker tisti, ki ga vsak dan kliče mo na pomoč, je vedno na razpolago tudi za župnijo sv. Jerneja.

Razgovor vodil dr. L. Škerl

Papež bo v juniju obiskal Svico

Tiskovni urad švicarke škofovske konference je sporočil, da bo papež Janez Pavel II. prišel na pastoralni obisk v Svico 12. junija in ostal tam do 16. junija. Sporočilo poudarja, da papež ne bo prišel »na inšpekcijo«, temveč »opogumite švicarsko Cerkev. Janez Pavel II. se ne bo v prvi vrsti srečaval s cerkvenimi osebnostmi, njegov obisk bo namenjen predvsem stikom z verniki, pogovarjal pa se bo tudi s predstavniki Svetovnega sveta Cerkva,

Don Boskovo pismo iz Orope

6. avgusta 1863 je duhovnik Janez Bosko romal v znano Marijino svetišče Oropa v planinah pod alpskimi ledeniki; od tu je poslal zgodovinsko pismo svojim fantom v Turin.

Ker smo 31. januarja (umrl je 31. januarja 1888) praznovali njegov god in se prav sedaj vrši v Rimu novi kapitelj velike Don Boskove kongregacije, se nam zdi koristno, da rojakom objavimo to pismo, tako polno zaupanja v Marijino pomoč in varstvo. Pismo se glasi:

Moji dragi sinovi, če bi bili na tej gori, bi bili gotovo očarani. Velika zgradba s cerkvijo na sredi je to; imenuje se romarsko svetišče Oropa. Sem ljudje nenehno prihajajo in odhajajo. Tu srečaš romarja, ki se zahvaljuje sveti Devici za milosti, ki jih je od nje prejel, drugega, ki prosi, da bi bil osvobojen kake duhovne ali telesne slabosti, spet drugega, ki moli k sveti Devici za pomoč, da bi vztrajal v dobrem in spet drugega, da bi sveto umrl. Tu vidiš mlade in stare, bogate in revne, kmete in gospode, viteze, grofe, markize, obrtnike, trgovce, moške in žene, kravje pastirje, študente vseh vrst, ki v velikem številu prihajajo k zakramentu spovedi in obhajila in se potem vrstijo ob čudovitem kipu Marije, da jo prosijo za nebeško pomoč.

Toda ob toliki množici ljudi je moje srce prevzela žalost. Zakaj? Ker ne morem

imeti svojih sinov tukaj, da bi jih vse povedel k Marijinemu oltarju, jih podaril njej in jih vse izročil njenemu mogočnemu varstvu, da bi tako iz vseh napravil Dominika Savia in prav tako sv. Alojzija.

Da bi se potolažil, sem šel pred njen čudežni oltar in ji obljubil, da bom ob vrnitvi v Turin napravil kolikor bom mogel, da vcepim v vaša srca pobožnost do Marije. Ko sem vas priporočil njej, sem prosil prav te posebne milosti za vas: Marija, sem dejal, blagoslovi vso našo hišo, oddalji iz src naših mladih vsako senco greha; bodi voditeljica našim študentom, bodi zanje sedež prave modrosti. Naj bodo vedno vsi tvoji, vedno tvoji in imej jih vedno za svoje sinove in ohrani jih zmeraj med svojimi častilci. Verujem, da me bo uslišala in upam, da mi boste pomagali, da bomo zmogli odgovoriti na Marijin glas, na Gospodovo milost.

Sveta Devica Marija naj me blagoslovi, blagoslovi naj vse duhovnike in klerike in vse tiste, ki se prizadevajo za naš dom. Blagoslovi naj vse nas! Ona naj nam iz nebes pomaga, mi pa bomo tvegali vsak napor, da si zaslužimo njeno sveto varstvo.

KATOLISKI GLAS
list za kritične bralce

Po tednu edinosti

Molitveni teden za edinost smo v Trstu dostojno zaključili 29. januarja z vzhodno liturgijo. Gostoljubna cerkev pri salezijancih je bila do kraja zasedena. Slovenski in italijanski verniki so s knjižicami v rokah pozorno sledili lepim molitvam nam že domačega obreda. Upamo, da se bodo polagoma tudi naši italijanski soseski za to liturgijo ogreli in začutili vse njeno duhovno bogastvo.

Obred je v obeh jezikih tolmačil predsednik ekumenske komisije dr. Kosmač. Srečo imamo, da nam dr. Harej vsako leto zbere tako mogočen ekumenski zbor, kar dviga celotno liturgijo na visoko slavnostno raven.

Prof. Štefan Virgulin, doma iz Furlanije, ki je skupno z dr. Markužo vodil bogoslužje, je s svojim govorom takoj pritegnil poslušalce. Strokovno razgledan (uči biblične vede na Urbaniani v Rimu), je veliko potoval, bil petkrat v Rusiji in povedal, da nikjer na svetu ni videl ljudi, ki bi znali tako moliti kot moli ruski človek. Veličina ruske duše pač ni v svetlobnih napisih komunističnih gesel, ki se nad strehami palač kubitarno vsiljujejo po ruskih metropolah; utelešena je pod zlatimi kupolami čudovitih katedral prostane Rusije, kjer ti v živobarvnih ikonah Bogorodica z Detetom in s celo galerijo ruskih svetnikov tako materinsko govori o globoki, v trpljenju preizkušeni ruski bogovdanosti. Svetovni ekumenizem bo moral računati s to edinstveno duhovno silo, ki jo predstavlja ruski človek.

Naslednji dan, v ponedeljek, je prof. Virgulin predaval v tržaškem semenišču o Lutru. Osvetlil nam je njegovo osebnost, ki so jo pogojevale takratne družbene napetosti, propadanje cerkvenega ugle, nova odkritja in ne nazadnje trda domača vzgoja, saj je bil do krvi tepen, ker je kot otrok ukradel oreh. Končno je drugi vatikanski vesoljni cerkveni zbor tega velikega reformatorja in marsičemu ovrednotil. Med drugim v zasnovi katekizma, ki je, kot znano, njegovo delo. Na koncu je sledila živahna debata, metodistična dvojica pa se je predavatelju zahvalila za pravično priznanje Lutrovih zaslug.

Ker je tržaški škof Bellomi poveril predsedništvu tržaške škofijske komisije za ekumenizem dr. Kosmaču, smo imeli že več srečanj z drugimi verskimi skupnostmi. Vršijo se pri sestrah Notre Dame de Sion, kjer se trenutno razvijajo pogovori o listini, ki jo je izdala Komisija za Vero in Ustavo pri Ekumenskem Svetu Cerkev v Limi. Dokument nosi naslov BEM (Battesimo, Eucaristia, Ministero) in naj bi služil kot priprava na ekumenski simpozij v Mestrah.

Lepo ekumensko molitveno srečanje v tednu Edinosti smo doživeli v častitljivi grški cerkvi sv. Nikolaja ob udeležbi škofa Bellomija, grškega arhimandrita, pravoslavnega in drugih predstavnikov verskih skupnosti. Program je obsegal najprej nagovor obeh cerkvenih dostojanstvenikov, za njimi pa so med petjem in presledki tišine sledili še nagovori drugih verskih predstavnikov. Za nas Slovence je ga. Dina Slama pripravila in uglašila izredno lepo pesem v obliki psalma, ki je med ital. občinstvom žela veliko odobravanja.

V ta okvir ekumenskega delovanja je treba vključiti tudi našega novega svetnika in ekumenskega zavetnika sv. Bogdana Leopolda Mandića. Slovesnost v čast prijaznemu dalmatinskemu kapucinu v kapeli pri Domiu je bila 22. januarja popoldne ob udeležbi g. škofa in velikega števila svetnikovih častilcev. Od skromne začetne kapelice je po petih letih že veliko pridobila na ubrani lepoti novih ikon sv. Leopolda in sv. bratov Cirila in Metoda, delo tržaške umetnice. Obe ikoni, novi križ in Vstalega Kristusa, slikanega na steklu ter nove elektronske orgle je ob tej priložnosti blagoslovil g. škof. Tako je kapela p. Leopolda po številnih prejšnjih in novih ikonah še bolj izrazito ekumensko uglašena. Solski otroci

so pod vodstvom sestre Karmen zapeli novo pesem in čast patru Leopoldu na besedilo pesnice Ljubke Šorli, uglasbil pa jo je dr. Harej.

Zahvala pa naj gre prav tako požrtvovalnim ženam iz Domia in okolice, ki so za prijetno razpoloženje g. škofu in številnim gostom pripravile izdatno zakusko.

Letošnji teden za »Edinost po križu našega Gospoda« je bil takorekoč programsko izpeljan. Ni pa izčrpana vsebina tega gesla; vsak dan nas še čaka križ v vseh razsežnostih življenja. Naj nam pri tem pomaga dvatisočletna dediščina božje besede, kjer se srečujemo s Petrovimi besedami Kristusu: »H komu pojdemo? Samo ti imaš besede večnega življenja!«

F.V.

»V Edinosti«

Ekumenski zbornik 1983. Slovenski ekumenski svet je v uredništvu St. Janežiča, Fr. Perka, J. Vesenjaka in v opremi P. Požauka pripravil 203 strani obsegaajoč zbornik, ki obravnava ekumenska vprašanja in dogajanja v slovenskem in mednarodnem svetu. Prvi članki so posvečeni svetniškemu liku škofa A.M. Slomška, velikemu predhodniku ekumenskega gibanja med Slovenci. Članke o Slomšku so prispevali: mariborski škof Kramberger, J. Mlinarič, A. Rebula, M. Mahnič, A. Kosmač in Fr. Vodopivec. O osnovnih spoznavanjih o ekumenizmu piše škof Grmič, o katoliško-pravoslavnem dialogu v Münchnu poroča St. Janežič. Sledijo članki o skrivnosti Cerkev in Eucharistije v luči skrivnosti sv. Trojice; to je poročilo o mednarodni komisiji za dialog med katoliško in pravoslavno Cerkvijo. Ti prispevki predstavljajo splošni del zbornika, njega namen in poslanstvo.

V drugem delu je poročilo o 5. medfakultetnem ekumenskem simpoziju v Zagrebu leta 1982. Zanimiv je prispevek o poslanstvu zagrebške pravoslavne eparhije kot mostu ekumenskega sodelovanja. Posebej pritegnejo prispevki in poročila, ki se nanašajo na življenje, srečanja in še posebej na versko strpnost med slovenskimi rojaki onstran Mure, katere je protestantizem odtrgal od katoliške Cerkve. Stoletno sožitje pa jim narekuje versko strpnost, ki je zares vzorna.

J. Urbančič poroča o francoskem članku o katoliško-luteranski mešani komisiji in njenem delu v medsebojnih srečanjih. O potovanju po Rusiji poroča M. Urh in Fr. Mlakar o ekskurziji v Črno goro in o obisku pri pravoslavni bratiji. Franc Perko pa zaključuje zbornik s poročilom o stanju verstev na Kitajskem, kjer je vsako upanje na versko svobodo še vedno zelo blede. Sledi še kronika, ki nam podaja poročila o srečanjih in ekumenskih prizadevanjih po raznih evropskih središčih, Ameriki in zlasti še na domačih tleh.

Zbornik je lep in zanimiv dokument o prizadevanjih za ekumensko zblizanje, ki je prav v našem nemirnem času tako aktualno. - M.S.

Ekumenska molitev za mir

V nedeljo 29. januarja je bil svetovni dan gobavcev. Pobudo za obhajanje tega dneva je dal Francoz Raoul Follereau, apostol gobavcev, ki je prišel tudi v Gorico in govoril v Katoliškem domu. Z njegovim obiskom v Gorici se pravzaprav začnejo goriški misijon v Slonovoščeni obali in številne druge pobude. Ta mož je v svoji oporoki dejal mladim: »Vi boste tisti, ki se boste uprli samomoru človeštva.«

Ti so hoteli izpričati mladi Rimljani, ki so se na pobudo Katoliške akcije zbrali v nedeljo v cerkvi sv. Andreja della Valle in tam molili za mir. Zbrali so se mladi vseh ver. Zato je bilo prvo berilo iz pre-roka Izaija in ga je komentiral judovski rabin; drugo berilo iz pisma sv. Janeza je razlagal protestantski pastor; tretje berilo iz pisma Efežanom je razložil grški pravoslavni duhovnik; evangelij je komentiral rimski pomožni škof Clemente Riva.

tržaške novice

Imenovanja

V vsaki škofiji je zapovedan »duhovniški svet«, tj. skupnost duhovnikov, ki kot škofov senat predstavlja zbor duhovnikov in mora po določi prava škofu pomagati pri vodstvu škofije, da bi se pastoralni blagor zaupnega mu dela božjega ljudstva čim učinkoviteje pospeševal. V tržaškem duhovniškem svetu so štirje slovenski duhovniki: Rudolf Bogatec, Marij Gerdol, Lojze Škerl in Franc Vončina.

V vsaki škofiji mora biti tudi »zbor svetovalec«, ki jih škof izbere iz vrst duhovniškega sveta. Temu zboru so odkazane posebne odgovornosti, ki jih prejšnji cerkveni zakonik ni poznal. V tržaški škofiji bo zbor svetovalec štel 9 članov, med temi sta Rudolf Bogatec in Franc Vončina.

Vpis v šole

V torek 31. januarja se je zaključilo vpisovanje v slovenske državne vrtnice in osnovne šole. Prve letnike državnih otroških vrtnic na Tržaškem bo obiskovalo v prihodnjem šolskem letu 1984/85 nekaj več otrok kot v letošnjem. Prve razrede osnovnih šol pa bo obiskovalo 30 učencev manj kot letos. Letos je v prvih razredih 199 učencev, prihodnje leto jih bo 169. Padec bo zelo viden predvsem na Proseku — od 16 na 8.

Na Goriškem tudi niso zadovoljni z vpisom. Sploh podatki o vpisih niso zadovoljivi, a nekateri ise tolažijo z dejstvom, da je na italijanskih šolah položaj še hujši.

Kdo bo hišo gradil, če ne bo otrok?

Ob Prešernovem dnevu

V Prešernovih dneh je tržaški škof L. Bellomi obiskal uredništvo Primorskega dnevnika v Trstu. S svojo gesto je pokazal tisto širino duha in človeškosti, ki je Slovenci med seboj ne zmoremo. Škof Italijan je stopil čez prag slovenske ustanove, ki do Cerkve, tudi do naše slovenske cerkve tu, ni pokazala ne poslušne ne širine.

Prav v tistih Prešernovih dneh pa Slovenci na Tržaškem nismo znali pokazati podobne širine, ki bi premagala naše ozke egoizme in interese, naše ideološke pregrade: nismo se znali zbrati v Prešernovem imenu na skupni narodni praznik, vsaj enkrat v letu. - F.S.

Dolina

Zivahna seja občinskega sveta. Na zadnji seji je bilo na dnevnem redu več važnih točk. Med temi omenimo soglasno

odobritev resolucije o zahtevi po čimprejšnjem izglasovanju ustrezne zakonske zaščite za slovensko narodno skupnost v Italiji, ki je bila odposlana predsedstvu vlade in predsednikoma obeh parlamentarnih zborskih ter v vednost županom večjih italijanskih mest.

Precej govora je bilo tudi o čudnem ravnanju podjetja, ki širi občinsko cesto v Boljuncu, ker je (se ne ve po čigavem naročilu) začelo s širjenjem ceste na drugačni strani, kot je v načrtu; posekanih je bilo tudi nekaj oljčnih dreves. Svetovalec SSK Mahnič je odločno obsodil to »pomoto«, ki je povzročila veliko zgražanje med prizadetimi lastniki in drugimi občani.

Zelo obširna in polemična razprava se je razvila ob pravilniku za dodeljevanje občinskih zazidljivih parcel. Svetovalska skupina SSK je že na predhodnem posvetovanju na ravni načelnikov skupin poleg drugih utemeljenih popravkov zahtevala, da se poleg splošnega pravilnika sestavi še pravilnik za dodeljevanje točk posameznim proslcem za dodelitev omenjenih zemljišč. Tega druge skupine niso hotele sprejeti. To dejstvo je načelnik Mahnič kritično ocenil v svojem posegu na seji občinskega sveta, kar očitno ni bilo všeč načelniku PCI Švari, ki je začel neutemeljeno polemizirati, pri čemer pa je ostal osamljen. Tako je bil sklep ob koncu razprave soglasno sprejet, da ne bi prišlo do nadaljnjega zavlačevanja z reševanjem zadevnih prošelj občanov. V ta namen bo čimprej ustanovljena svetovalska komisija, v kateri bodo predstavniki upravne večine in opozicije.

Samo z glasovi PCI in PSI pa je občinski svet odobril sklep, da občina prevzame jamstvo za redni potek ljudskega referenduma o jedrskih raketah. Svetovalci SSK (Mahnič, Slavec, Tul) se niso udeležili glasovanja, ker ni bila še sprejeta njihova zahteva, da se zadevna vprašanja spremenijo v smislu, da se zahteva odprava tega orožja v zahodnih in vzhodnih državah in na celem svetu sploh, in ne samo v Italiji.

Novi poreško-puljski škof

Poreško-puljski škof dr. Dragotin Nežić se je škofiji odpovedal. Na njegovo mesto je sv. oče imenoval msgr. Anteja Bogetića, ki je bil več časa generalni vikar poreško-puljske škofije, a je bil zadnja leta v dušnem pastirstvu v Argentini.

Skavtske razstave

Slovenski goriški skavti se že od septembra marljivo pripravljajo na proslavo svoje 20-letnice nepretrganega delovanja. Vsak vod je raziskal in napisal svojo zgodovino od začetka do danes. Raziskave bodo izšle kot priloga slavnosti »Planiki«. Starejši skavti in voditelji pa že nekaj mesecev pripravljajo bogat program za proslavo, ki bo 19. februarja. Oddaje na Ljudskem radiu že nekaj torkov zvečer seznanjajo goriško in novogoriško javnost z bogato zgodovino in razvejanim delovanjem te največje mladinske organizacije na Goriškem. Lična priložnostna nalepka se že pojavlja tu pa tam na Goriškem.

Največ pozornosti so te dni vzbudile skavtske razstave, ki so zahtevale nemalo časa in truda, pa tudi iznajdljivosti, ki je skavtu lastna.

Prvo razstavo so pripravili skavti druge čete — sovođenjska občina — 22. januarja v pevski sobi v Rupli. Uvod v razstavo so skavti opravili že pri maši, ki so jo lepo poživili s svojim mladostnim sodelovanjem. Maše se je udeležilo veliko skavtov (tudi bivših) in drugih ljudi.

Po maši so se vsi zbrali pred pevsko sobo. Skavti v kroju so pozdravili prisotne s skavtsko pesmijo in klici. Adrijana Malič je v svojem govoru podčrtala pomen skavtske organizacije v sovođenjski občini. Danijela Tomsč in Lučano Batišič sta izročila nagrade za tekmovanje v jaslicah.

Pevska soba je bila potem nekaj ur nabito polna, saj je obiskovalec imel kaj videti. Pozornost je pritegnila predvsem zgodovina vodov ter seznam vseh bivših in sedanjih članov v sovođenjski občini. Tudi v nedeljo 29. januarja je razstavo obiskalo veliko prijateljev skavtske orga-

nizacije, saj najdemo v spominski knjigi nad 250 podpisov. Mnenja obiskovalcev so bila zelo pozitivna in marsikdo je bil presenečen nad tako razvejanim delovanjem skavtov. Veliko zanimanja je bilo tudi med bivšimi, oziroma prvimi skavti. Zbiranje materiala in podatkov je trajalo več kot mesec dni. Pohvaliti je treba vse voditelje, predvsem Zdenko Kovic, ki je vse to mnogovrstno delo koordiniral.

Tudi doberdobski skavti (3. četa) so po dobri izkušnji 2. čete podobno zasnovali program 5. februarja ob odprtju svoje razstave. Po maši, kateri je prisostvovalo okoli 60 skavtov iz Doberdoba in Jamelj, je četovodja Lučano Vižintin v župnijskem domu imel uvodni govor. V glavnih obdobjih je zaobjel razvoj priljubljene skavtske organizacije z njenimi svetlimi in manj svetlimi trenutki, polne življenja v svoji dvajsetletni zgodovini.

V živahnem pogovoru in prijetnem obujanju spominov se je ob razstavi vrstilo okoli dvesto prijateljev, znancev in staršev doberdobskih skavtov.

Osrednja velika skavtska razstava bo v Gorici v Katoliškem domu. Odprtje bo ob dnevu proslave, v nedeljo 19. februarja ob 11. uri (po skavtski maši na Placuti). Odprta bo do konca februarja.

Z GORIŠKEGA

Biserni redovni jubilej s, Marije Albertine Ferligoj

V četrtek 2. februarja je na Mirenskem Gradu slavila s. Marija Albertina Ferligoj iz Rubij 60. obletnico, odkar je napravila redovne obljube. Rodila se je 15. marca 1894 v Rubijah iz kmečke družine, v kateri je bilo 12 otrok. Poleg teh so starši posvojili še druga dva.

V družbo usmiljenk je Marija vstopila v Ljubljani 27. novembra 1923. Tu je opravila tudi postulat vse do 2. februarja 1924. Nato je stopila v noviciat zmeraj v Ljubljani, kjer je bila tudi preobčlena decembra 1924 in dobila ime s. Albertina. Bila je nato v Invalidskem domu in potem še šest let na Čukarici pri Beogradu. Zaposlena je bila v kuhinji. S Čukarice je šla v Novi Knježevac, nato v Novo mesto in še v Crikvenico, kjer je ostala 23 let. Na Mirenski Grad je prišla 14. maja 1964, kjer je še danes.

Ob njenem bisernem redovnem jubileju je bila na svečnicu ob 15.30 slovesna maša, ki jo je daroval koprski škof J. Jenko. Pri maši se je zbralo veliko sorodnikov z obeh strani meje, ki so kasneje pri zakuski čestitali s. Albertini za dvojni jubilej: 90 let življenja in 60 let redovništva.

Šport

Olympia Terpin dosegla cilj

Kakor smo že večkrat pisali, je naše goriško športno društvo letos pomladilo svojo prvo moško odbojkarstvo ekipo, ki nastopa v C-2 ligi. Zadalost si je kot cilj obstanek v tej ligi. Začetne težave so bile velike, ki so jih pa igralci odpravili z dobro igro in požrtvovalnostjo. V soboto 28. januarja se je končno vse odločilo in naša odbojkarstva ekipa si je priborila vstop med boljših šest ekip v deželi in gotov obstanek v C-2 ligi ter tudi možnost napredovanja v še višjo ligo. To je vsekakor lep uspeh goriške odbojke in vseh, ki se za to trudijo.

Pa pogledimo to tekmo, ki je sicer Olympia Terpin ni dobila, je pa prišlo do omenjenega rezultata, ker je tudi njen neposredni tekmecc Italcantieri izgubil s 3:0. Na tekmi so naši fantje kljubovali prvovršeni ekipi II Sole Rangers iz Vidma. To je solidna in močna ekipa, ki prikazuje izredno hitro in učinkovito igro. Olympijci so tekmo začeli z zagrizenostjo in so po štirih nizih imeli vsak po dva dobljena seta. V odločilnem so slovenski fantje že vodili; pri stanju 13:13 je nesrečno posegel vmes najbrž še neizkušeni sodnik in po svoje na hitro zaključil igro v škodo Olympie.

To pa nikakor ne zmanjšuje dejstva, da je slovenska ekipa prikazala dobro in lepo igro, kar kaže, da se bodočnosti ni bati. Pohvaliti moramo prav vse igralce, ki so odlično sledili učinkovitem Spacapanovim napadom, kar je nasprotnike večkrat popolnoma zmedlo. Za Olympio so igrali: Mirko Spacapan, Marko in Štefan Cottič, Damijan, Simon in Andrej Terpin, Aleš Prinčič, Lučo Batišič in Mauro Kuštrin.

Smučarsko delovanje Olympie

Smučarska sezona je v polnem razmahu. Tudi smučarji Olympie se pridno udeležujejo; predvsem so živahni in delavni tekači. Organizirali so že dva tečaja: eden se je že zaključil v Zabnicah drugi pa se odvijata na Lokvah ob sobotah in nedeljah. Tekalci so se tudi udeležili nekaterih uradnih smučarskih tekem tako v naši deželi kot tudi izven dežele.

Manj živahno je delovanje naših smučarjev v alpskih disciplinah. V nedeljo bodo le-ti nastopili v Rablju na pokrajinskem prvenstvu.

Ze danes pa obveščamo, da bomo 26. februarja organizirali v Rablju že tradicionalno društveno smučarsko prvenstvo, ki bi se ga naj udeležili vsi »olympijci«: stari in mladi, odbojkarji in skavti, otroci in starši. Program in podrobnosti bomo objavili prihodnjici.

Sava je zastrupljena

Najdaljša jugoslovanska reka Sava je zastrupljena. V njej je toliko strupenih snovi, da postajajo oblasti resno zaskrbljene. Pogubno je to, da tudi največja mesta ob Savi, in sicer Ljubljana, Zagreb in Beograd, nimajo zadovoljivih očiščevalnih naprav, da ne govorimo o raznih tovarnah, kjer je še slabše. Ze leta 1981 so sprejeli predlog o čiščenju Save, a je ostalo le pri predlogu. Sedaj pravijo, naj bi začeli čistiti Savo od izvira dalje kilometer za kilometrom.

SLOMSKOV DOM - BAZOVICA
priredi v **nedeljo 12. februarja ob 17. uri**
v Bazovici

PREŠERNOVO PROSLAVO

Spored: otroški zbor »Slomšek«; govor pisateljice Zore Tavčar-Rebula; tržaški mešani zbor pod vodstvom Tomaža Simčiča; prikaz lepot našega Krasa v sliki, besedi in glasbi.

goriške novice

Škofijsko romanje v Rim

Vpisovanje za škofijsko svetloetno romanje v Rim je zaključeno. V petek 10. februarja bo skupaj z g. nadškofom in 15 duhovniki odpotovalo v sveto mesto 600 romarjev z 12 avtobusi. Prvič se bodo skupno srečali v stolnici v Orvietu, kjer bo spokorna pobožnost po kosilu. Naslednje dni se bo program odvijal kot je bilo napovedano. V soboto 11. februarja ob 11. uri se bodo srečali tudi s sv. očetom.

Slovenskih romarjev je za en avtobus in bodo potovali sami zase; spremljal jih bo msgr. Fr. Močnik.

Slovo od prefekta Sicliarija

Goriški prefekt dr. Vittorio Sicliari je bil premeščen v Piacenzo. V Gorici je bil komaj leto dni. V tem času se je splošno prikupil in vsej goriški javnosti je žal, da je tako hitro zapustil Gorico. Ob slovesu je poslal prebivalstvu posebno pismo. V njem pravi, da se čuti zelo povezanega z goriško deželo, se zahvaljuje za razumevanje, ki ga je bil deležen, in za sodelovanje, ki ga je našel. »Upam, da se bodo še ponudile priložnosti, da obiščem to deželo in se srečam s prijatelji,« zaključuje svoje pismo.

Tudi mi se g. prefektu zahvalujemo za vse, kar je dobrega storil za goriško deželo, in mu želimo na novem službenem mestu veliko uspehov in zadovoljstva.

Števerjan

Razna dela v občini. Pred nekaj dnevi so se pričela dela za dokončno ureditev in opremo novega šolskega poslopja za šolo s celodnevnim poukom »A. Gradnik«. Podjetje Protto iz Gorice, ki je šolo gradilo, je že začelo z urejanjem zunanjsčine ter z gradnjo novega šolskega športnega igrišča za odbojko in košarko ob šoli. Tako bo Števerjan dobil tudi prvi športni objekt. S temi deli bo dokončana stavba in okolje, za kar je občinska uprava vložila veliko truda in denarja. Pričakuje mo, da bodo šolarji, učitelji in starši znali to pravilno ceniti in skrbeti, da bo šola lepo uspevala.

Nadalje naj povemo, da je podjetje Vidoni iz Vidma začelo z napeljavo priključkov v stanovanja za novi vodovod. Sme mo upati, da bo do poletja delo opravljeno. Tudi okvare na starem vodovodu so te dni občinski delavci odpravili. Za to ima posebno zaslugo Edi Hlede, ki vestno in ob vseh urah skrbi, da smo Števerjanci vsaj deloma preskrbljeni z vodo. Prejšnji teden se je sestal občinski odbor pod predsedstvom odbornika za finance C. Terpina in odobril poročilo o proračunu za leto 1984, kakor predvideva zakon. Proračun bo znašal okrog 800 milijonov lir. Občinski svet pa ga mora odobriti do konca tega meseca.

Obnova ljudskega misijona v Gorici

Ob deseti obletnici naše slovenske duhovnije v Gorici v jeseni 1982 smo imeli ljudski misijon, ki smo ga bili verni ljudje zelo veseli. Zelo smo hvaležni našim duhovnikom, da so poskrbeli v dneh od 3. do 5. februarja za obnovo tega misijona. Prišla sta med nas ista misijonarja jezuita p. Vider in p. Podobnik in z njima smo se srečevali zjutraj in zvečer v cerkvi sv. Ivana ter ob sestankih za mladino in zakonce. Obnovo smo slovesno zaključili pri slovenski maši pri kapucinih v nedeljo zvečer. Hvaležni smo Bogu, misijonarjema in duhovnikom, ki so obnovo pripravili. - Udeležene

Letošnje jaslice pri Sv. Ivanu

Z zadnjim odmevom božičnih praznikov na svečnico smo podrli tudi jaslice v naši farni cerkvi. Mnogo ljudi jih je prišlo gledat, saj so to tudi zaslužile po svoji originalni zamisli. Ob njih smo brali napis: »Odpri vrata Kristusu, ki prihaja med nas zlasti v sv. maši.« To je bila osnovna misel in zato so bile ob njih v miniaturni vse goriške cerkve, kjer je slovenska maša. V cerkvi sv. Ivana v središču naše duhovnije sta bila Marija in Jožef, ki je Jezusčka v jasli zibal, med pastirci, ki so se premikali, pa so bile razvrščene mestne cerkve: stolnica, Sv. Ignacij, Placuta in kapucini ter kapeli šolskih in Marijinih sester. Ob cerkvi sv. Ignacija je bil tudi travniški vodnjak s tekočo vodo in v zvonikih Sv. Ivana in Placute je tudi zvonilo. Res originalna zamisel. Gospodu kaplanu Markeziju in njegovim pomočnikom lepa hvala za trud in delo.

Podgora

Pred dvajsetimi leti so v Podgori, po velikem prizadevanju staršev odprli slovenski otroški vrtec, pomembno vzgojnovarstveno ustanovo, ki je v vseh teh letih posredno skrbela tudi za zadosten priliv učencev v slovensko osnovno šolo v tej vasi, čeprav je v kraju vse več starejših ljudi in se etnični značaj naselja vse bolj spreminja.

Obletnico bodo na pobudo nekdanjih staršev in staršev otrok, ki sedaj obiskujejo vrtec proslavili v soboto 11. t. m. ob 16. uri s prireditvijo, ki bo v prostorih otroškega vrta v Podgori. Vabljeni so vsi pravi in priseljeni Podgorci.

Čestitke

V soboto 4. februarja sta se v cerkvi na Peči poročila Marjanka in Mario. Novoporočencema iskreno čestitajo in želijo vse najboljše pevci zbora »Lojze Bratuže«.

V nedeljo 19. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

PROSLAVA

ob 20. obletnici ustanovitve Slovenskih goriških skavtov. Vsi vljudno vabljeni! SZSO - SGS

OBVESTILA

SZ Soča vabi člane in prijatelje na občni zbor, ki bo v petek 10. februarja ob 20. uri v prvem sklicanju in ob 20.30 ob drugem sklicanju v gostilni »pri Mirotu« v Sovodnjah.

Sv. maša za edinost bo v ponedeljek 13. t. m. ob 16. uri v Zavodu sv. Družine v Gorici. Sledi razgovor. Vabi ACM Gorica.

Pesniško zbirko »V času« Jožeta Maruže lahko dobite v Katoliški knjigarni v Gorici in pri Fortunatu v Trstu.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu vabi k maši za duhovne poklice v četrtek 16. februarja ob 16.30 v kapeli šolskih sester, ulica delle Docce 34 (pri Sv. Ivanu) v Trstu.

PD Mačkolje vabi na prireditev ob dnevu slovenske kulture, ki bo v nedeljo 12. februarja ob 17. uri v srenjski hiši. Nastopili bodo: dramski odsek s odlomkom iz Pregljevih Tolminec, recitatorji Prešernovih pesmi in ženski zbor iz Boljuna. Priložnostni govor ob stoletnici pisatelja Ivana Preglja in dnevu slovenske kulture bo imel prof. Ivan Artač.

Cerkveni zbor iz Ronk priredi v petek 10. februarja s sodelovanjem krajevnih sekcije ADO predavanje o transplantaciji organov. Predavali bodo primarij goriške nefrologije dr. S. Barduagni, zdravnik dr. S. Rocco ter R. Fontana, kateremu so presadili ledvice. Pričetek ob 20.30 v župnijski dvorani v Starancanu.

Romjan. V četrtek 16. februarja bo Viktor Selva iz Standreža prikazal diapozitive na temo »Človek in narava«. Prireditelj bo v spodnjih prostorih cerkve sv. Stefana v Romjanu (Vermeigliano). Pričetek ob 20. uri. Prireja cerkveni zbor iz Ronk.

SSG iz Trsta bo gostovalo v Katoliškem domu v Gorici v četrtek 16. t. m. ob 20.30 s Pregljevo igro ob njegovi stoletnici »Vsem galjotom vile v vamp«. Ponovitev v petek 17. t. m. ob 11. uri. Za oder pripravil Tone Partljič.

Obvestilo za čebelarje. Pokrajinski inšpektorat v Gorici obvešča, da je do 31. marca treba javiti število panjev in kraj čebelnjakov. Kdor tega ne naredi ali zamudi rok, ne bo mogel uživati ugodnosti, ki jih čebelarjem nudi deželni zakon. Obrazci za prijavo se dobijo na krajevem inšpektoratu, kjer so na voljo tudi vsa potrebna pojasnila.

Natečaj za socialnega asistenta. Goriška občinska uprava je razpisala natečaj za službo socialnega asistenta za dobo 90 dni. Prošnjo je treba vložiti na občini do 15. februarja. Natečaja se lahko udeležijo tisti, ki so dovršili kako višjo srednjo šolo in obiskovali kako šolo za socialne delavce.

Pojasnilo. V dopisu iz Sovodnj v zadnji številki je prišlo do majhnega nespornazuma. Ni šlo namreč za odobritev proračuna za leto 1984, temveč je podžupan Klemše samo podal programsko poročilo k proračunu za leto 1984. Prosimo za razumevanje. (Ured.)

Gledališka predstava v Krminu

V okviru gledališke sezone, ki jo prireja krminka občina, bo v petek 10. februarja slovenska dramska predstava. V občinskem gledališču bodo namreč nastopili člani dramske skupine PD Standrež s štokovo veseloigro v treh delih »Moč uniforme«. Delo režira Emil Aberšek. Začetek predstave ob 20.45.

OBČNI ZBOR SVETA SLOVENSKEH ORGANIZACIJ (SSO)

Vljudno vas vabimo na redni občni zbor Sveta slovenskih organizacij (SSO) v deželi Furlaniji-Juljski krajini v soboto 18. februarja ob 17. uri v deželni Avditoriju v Gorici, ul. Roma 25.

Dnevni red: otvoritev - predsednikovo poročilo - pozdravi gostov - poročila o sedanjem trenutku slovenske narodne skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini - razprava o poročilih - volitve novega odbora - razno.

Predsednik: Damjan Paulin

DAROVİ

Za katoliški tisk: v spomin na dr. A. Kacina darujeta Viktor Prašnik 30.000 in prof. Hubert Močnik 5.000; Bazilija S. 5.000; svetoivanski cerkveni zbor 30.000; Marija Legiša 5.000; Berta Mišič 10.000; Olga Troha 15.000; Vera Nose, Colorado 15.000; Julija Sosič 10.000; Valerija B. 5.000; družina Glavič v spomin Viktorije Košuta 50.000; N. N. 25.000; don Lino Cocci 100.000 lir.

V sklad za zdravljenje Emila Valentiničiča v Parizu: Edi in Mirjam Hlede 50.000; Anton Pintar 100.000; Marija Dorni 10.000; Milan Miklus 12.000 lir.

Za novo telovadnico: Tvrdka Leopoli 300.000; Radislav Leopoli 150.000; D.R.N. 200.000; N. N. 50.000; družina Valantig 300.000; M. B. 1.000.000 lir.

Za poimenovanje šole v Pevmi: po 10.000 lir Codermaz F., Oslavje; N. N., Oslavje; Sfiligot B., Koštabona; Figelj A., Štmaver; Vuch E., Štmaver; Filipič, Štmaver; po 50.000 lir Klanjšček H., Oslavje; Furlan T., Oslavje; družina Qualig, Oslavje; družina Brešan, Pevma 100.000; po 5.000 lir N. N., Oslavje; Miklus S., Oslavje; N. N., Štmaver; Doljak-Ipavec, Štmaver; Figelj K., Štmaver; Figelj D., Koštabona; po 20.000 lir Princig-Figelj, Koštabona; Pintar J., Oslavje; N. N., Oslavje; Valentiničič I., Štmaver; po 30.000 lir Gabrielčič D., Pevma; Miklus F., Oslavje.

I. Koshuta: za katoliški tisk 30.000 in za lačne po svetu 20.000 lir.

Družina dr. Simčič, Trst: v spomin dr. A. Kacina za cerkev na Sv. gori 100.000, za lačne po svetu 50.000, za katoliški tisk 50.000 lir.

Dušan Hmeljak, Trst: za katoliški tisk 25.000, za Sv. goro 50.000 lir.

Za MPZ »Vesela pomlad«: mešani zbor »Sv. Jernej«, Opčine v počastitev spomina Mirke Grego 103.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta v Trstu: Don Lino Cocci 200.000; Fani Exner 25.000; Gabrijela Skočir 50.000; Lojzka Gregorič 20.000; Marija Cigoj 100.000; Marija Perhac 5.000; Tončka Curk 100.000 lir.

Za cerkev v Podlonjerju: v spomin Alojzije Mijot: I. Černigoj 10.000, Justina Nagode in Marija Bizjak 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: družina Decleva v spomin Antona Parovela 10.000; družina Deluisa 10.000; Aleksander Zerjal 10.000; Darko, Zinka in Marta 30.000; Luciano in Marjana Živic 20.000; N. N. v spomin Miroslave Špacapan 10.000; Adami 10.000; družina Bizjak 10.000 in v spomin Alojzije Mijot 10.000 lir.

Za svetoivanski cerkveni zbor v spomin Antona Parovela: Dora in Marija Živic 20.000; Justina Nagode 20.000; Aleksander Žerjal 10.000; Alenka Rudež 25.000 lir.

V spomin očeta Antona Parovela: hči Laura za svetoivanske orgle 50.000, za Marijin dom 50.000, sin Nino in Mirjana za domači pevski zbor 100.000 lir.

Za svetoivanske orgle: Frida Zerjal 10.000; prijatelj v spomin Ladija Baka 50.000 lir.

Jelka in Maks Šah v spomin dr. A. Kacina za katoliški tisk 20.000, za vse pokojne Terčonove za svetišče na Sv. gori 30.000.

Za kapelo sv. Leopolda: Avreljia Mihelič v spomin Ivanke Furlan 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Milena Franco v spomin 8. obletnice smrti dragega moža 15.000 lir.

Za lačne po svetu: F. M. 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Listnica uprave. Prejeli smo naročnino za naš list za tekoče leto: Vera Nose, USA; Ivan Jan, Toronto; Stanley Krtelj, USA; J. Eržen, USA; V. Jeliničič, USA; Gruntar, USA; Manetti, USA; Mejač, USA; Krošelj, Kanada; Vladimir Jereb, Nemčija (poravnano do dec. 1983); A. Tratnik, Nemčija; Ciril Turk, Stuttgart (poravnal za mohorjevke).

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda vabi na

EKUMENSKO PROSLAVO

v čast svetih bratov v nedeljo 12. februarja ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici. Na sporedu diapozitivi Slovenska zemlja v besedi in sliki (Tone Bedenčič) ter priložnostni ekumenski govor. - Vabljeni vsi ljubitelji krščanske edinosti in lepe slovenske dežele.

Radio Trst A

Spored od 12. do 18. februarja 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder »Metka in Janko«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Almanah. 11.40 Literarni listi. 12.00 Slovenski umetniki na Montmartru; glasbeni potpuri. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 15.00 Ko trkam na nebesna vrata. 16.00 Prigode navadnega vojaka. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pod Matajurjan.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 V. Bellini: Norma, opera. 11.30 Literarni listi. 12.00 Mit in slovenska ljudska pesem. 14.10 Naš pravljinski telefon. 15.00 Naš jezik. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.30 Tja in nazaj. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Rebula: »Proti deželi Objubes«.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Literarni listi. 12.00 Iz noči življenje se poraja. 13.20 Revija ZCPZ 1983. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 15.00 Diskorama. 16.00 Majhna sem bila... 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Grmade po gorah gore.

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Zdravniški nasveti; glasbeni potpuri. 14.10 Otroški kotichek: »To je pa

laži!« 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja: Kopri-višče. 18.30 Ljudski zvoki.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beleška. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 O. Wilde: »Slika Doriana Graya«. 14.35 Od ekrana do ekrana. 16.00 Trim za vsakogar. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba: Mladi izvajalci GM. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 7.40 Pravljičja. 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni spored. 11.50 Beleška. 12.00 Glasnik Kanalske doline; glasbeni potpuri. 14.10 Otroški kotichek: Zakajček in Vseved. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 M. Mahnič: »Vince je sladko, življenje pa kratko«.

★

»MLADIKA«

izhaja že 27 let. V 28. letu jo lahko preš tako, da se nanjo naročiš, jo bereš, širiš... Saj ne bo zastoj; v njej bo našel kulturo, ki gleda brez političnih naočnikov, našel boš razgled čez vse tri Slovenije, matično, zamejsko in zdonsko, in našel boš še mnogo drugega (npr. edino humoristično rubriko v zamejskem tisku).

★

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 13. februarja govoril ing. Jože Strgar o vlogi zelenja in narave v mestih. Predavanje bo ilustrirano z diapozitivi. Začetek ob 20.30.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLED« v RIMU - ROMA

Lastnik:
LEVSTIK VINKO

Hotel »BLED«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407